Lietas Nr. 131029516
Lietas arhīva Nr. 1A-0120-17/23

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2017.gada 6.martā

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas tiesnese G.Čepule,

rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc /pers. A/, personas kods /personas kods/, iesniegtās sūdzības par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka A.Pumpura 2016.gada 13.jūnija lēmumu Nr.1482, un

k o n s t a t ē j a

Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Patruļpolicijas bataljona kārtībnieks S.Kuzņecovs 2016.gada 25.martā sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PF327988 par to, ka 2016.gada 25.martā pulksten 21:51 Starptautiskajā lidostā "Rīga", /pers. A/ ar transportlīdzekli Opel Astra Sports Tourer, ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ apstājās uz gājēju pārejas (Ceļa apzīmējums Nr.931), un izlaida pasažieri. Tādā veidā pārkāpa Ministru kabineta noteikumus Nr.279 un Ceļu satiksmes noteikumu 292.12 punktu.

Par iepriekš minēto paredzēta atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā - LAPK) 149.^{10} panta otrās daļas 4.punkta un /pers. A/ piemērots naudas sods 30 EUR apmērā.

Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā 2016.gada 15.jūlijā saņemta /pers. A/ sūdzība par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka A.Pumpura 2016.gada 13.jūnija lēmuma Nr.1482 atcelšanu.

Sūdzībā /pers. A/norāda, ka neatzīst, ka būtu izdarījis administratīvajā pārkāpuma protokolā minēto ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu. Norādīja, ka viņam nav zināms Valsts policijas kārtībnieka S.Kuzņecova 2016.gada 25.martā pieņemtais lēmums lietā Nr.PF437988, ar kuru viņam piemērots naudas sods EUR 30 apmērā. Attiecīgi, Valsts policijas Lēmuma nolemjošās daļas 1.punkts S.Kuzņecova 2016.gada 25.martā pieņemto lēmumu lietā Nr.PF437988, ar kuru sūdzības iesniedzējam piemērots naudas sods EUR 30 apmērā, atstāt negrozītu.

Informēja, ka 2016.gada 25.martā plkst. 21:51 (norādītais laiks no protokola - paziņojuma Nr.PF327988) Starptautiskā lidostā „Rīga", nezināma persona policijas formā sastādīja 2016.gada 25.martā Administratīvā pārkāpuma protokolu - paziņojumu Nr.PF327988 (turpmāk - Protokols), ar kuru uzlikts naudas sods EUR 30 (trīsdesmit) euro apmērā par apstāšanos un pasažieru izlaišanu uz gājēju pārejas (ceļa apzīmējums Nr.931) ar transportlīdzekli OPEL ASTRA (valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/), tādējādi neievērojot Ministru kabineta 2015.gada 2.jūnija noteikumu Nr.279, Ceļu satiksmes noteikumi (turpmāk tekstā - CSN) 292.12.apakšpunktā noteiktās prasības.

Ievērojot augstāk minēto, nezināma persona policijas formā, kura sastādīja Protokolu, ir uzskatījusi, ka /pers. A/ izdarījis Latvijas Administratīvā pārkāpuma kodeksa (turpmāk- LAPK) 149.^{10} panta otrās daļas 4.punktā minēto administratīvo pārkāpumu un ir pieņēmusi lēmumu uzlikt naudas sodu EUR 30 apmērā, taču līdz šim no Valsts policijas nav saņēmis Lēmumā norādīto S.Kuzņecova 2016.gada 25.martā pieņemto lēmumu lietā NR.PF437988, ar kuru viņam piemērots naudas sods EUR 30 apmērā.

Attiecīgi, ja šāds lēmums ir pieņemts tad par to Valsts policijai bija jāuzsāk atsevišķa lietvedība un attiecīgi jāinformē adresāts, nevis jāiekļauj tas Lēmumā par apstrīdēto administratīvā pārkāpuma lietu Nr.PF327988.

Norāda, ka Lēmums pieņemts, neievērojot LAPK, Ceļu satiksmes likuma un uz tā pamata izdoto noteikumu prasības. Tādējādi apstrīd to daļā par piemēroto sankciju un Lēmuma formu. Arī to, ka LAPK 7.pants nosaka, ka nevienam nevar piemērot ietekmēšanas līdzekli par administratīvo pārkāpumu citādi, kā uz likuma pamata un likumā noteiktajā kārtībā. Lietvedība par administratīvajiem pārkāpumiem veicama, stingri ievērojot likumību. Pilnvarotās iestādes un amatpersonas administratīvās ietekmēšanas līdzekļus piemēro savas kompetences ietvaros, stingri saskaņā ar likumu.

Saskaņā ar LAPK 248.panta pirmo, trešo daļu un piekto daļu, protokolā par administratīvo pārkāpumu cita starpā norāda protokola sastādīšanas laiku un vietu, protokola sastādītāja vārdu, uzvārdu, institūciju, kuru viņš pārstāv, amatu. Protokolu paraksta persona, kas to sastādījusi, un persona, kas izdarījusi administratīvo pārkāpumu, ja ir liecinieki un cietušie, protokolu var parakstīt arī šīs personas. Vienlaikus protokolu sastādot, pārkāpējam izskaidro viņa tiesības un pienākumus, kas noteikti šā kodeksa 260.pantā, un par to izdara ierakstu protokolā.

Protokolā nav norādīts ne tā sastādītāja vārds, uzvārds, ne institūcija, kuru viņš pārstāv, ne amats. Protokolā kļūdaini norādīta /pers. A/ dzīves vieta (deklarētā dzīves vieta). Protokolā ailē par pārsūdzēšanu norādīts, ka sūdzību var iesniegt Rīgā, Gaujas ielā 15 SAPIB. Vērsa uzmanību, ka viņam nav zināms un līdz šim brīdim nav izskaidrots šādu burtu saīsinājumu atšifrējums.

Valsts policija Lēmumā norāda, ka pieļauj, ka sūdzības iesniedzējam izsniegtais administratīvā pārkāpuma eksemplārs nesatur zīmoga nospiedumu, kurā iekļautas ziņas par lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PF327988 pieņēmušo amatpersonu. Administratīvā pārkāpuma protokola un lēmuma lietā Nr.PF327988 oriģināls šo zīmoga nospiedumu satur.

Norāda, ka 2016.gada 25.martā Starptautiskā lidostā „Rīga" brīdī pirms protokola saņemšanas, kad iepazinās ar Protokola oriģināla eksemplāra saturu, tas nesaturēja nekādu zīmoga nospiedumu, kurā iekļautas ziņas par Protokolu pieņēmušo amatpersonu. Arī izsniegtais viņa Protokola eksemplārs nesatur zīmoga nospiedumu, kurā iekļautas ziņas par Protokolu pieņēmušo amatpersonu. Tāpat arī Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Iekšējās izmeklēšanas biroja 05.05.2016 vēstulē Nr.20/10/6-M-4270 „Par sūdzības izskatīšanas rezultātiem" nekur netiek minēts, ka Lēmuma oriģināla eksemplārs, satur zīmoga nospiedumu, kurā iekļautas ziņas par Lēmuma pieņēmušo amatpersonu.

Secināms, ka pirmajā Protokola eksemplārā ir labojumi, kuri nav atrunāti /pers. A/ izsniegtajā Protokola eksemplārā.

Atbilstoši 2005.gada 28.jūnija Ministru kabineta noteikumu Nr.484 „Administratīvā pārkāpuma protokola veidlapu un naudas soda kvīts veidlapu izgatavošanas un izmantošanas kārtība" 7.punktam administratīvā pārkāpuma protokola veidlapu komplekts sastāv no diviem eksemplāriem. Pirmais eksemplārs paliek protokola sastādītājam, bet otro izsniedz attiecīgajai personai. Savukārt, šo noteikumu 10.punkts noteic, ka administratīvā pārkāpuma protokola veidlapas aizpilda skaidri, salasāmi, bez dzēsumiem, svītrojumiem un neatrunātiem labojumiem.

Ar šo vērš tiesas uzmanību, ka tādējādi policijas darbinieki, acīmredzot, lai apzināti slēptu savus pārkāpumus un ietekmētu lietas apstākļus, ir būtiski pārkāpuši Protokola sastādīšanas nosacījumus un patvaļīgi veikuši izmaiņas Protokola pirmajā eksemplārā.

Ņemot vēra augstāk minēto, lūdza tiesu noteikt ekspertīzi, lai salīdzinātu Protokola pirmo eksemplāru ar /pers. A/ 2016.gada 25.martā izsniegto eksemplāru un tā pārbaudītu policijas darbinieku veiktās manipulācijas, kā arī attiecīgi lemt par šādas rīcības tiesiskumu un ierosinājumu par šo personu

saukšanu pie disciplinārās vai kriminālatbildības, ja nepieciešams.

Līdz ar to uzskata, ka Protokolam nav juridiska dokumenta spēka. Saskaņā ar LAPK 239.panta l.punktu viens no apstākļiem, kas nepieļauj lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā ir apstāklis, ka nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

Tāpat norāda, ka viņam līdz šim brīdim nav skaidrs, kurš ir sastādījis Protokolu. Valsts policija Lēmumā ir konstatējusi, ka Protokolu aizpildīja kārtībnieks A.Šeflers, savukārt Valsts policijas 05.05.2016 vēstulē Nr. 20/10/6-M-4270 „Par sūdzības izskatīšanas rezultātiem" norādīts, ka sūdzības pārbaudes laikā noskaidrots, ka Protokolu sastādīja kārtībnieks S.Kuzņecovs.

Ar šo uzskata, ka Valsts policijas darbinieki S.Kuzņecovs un A.Šeflers ir ne tikai veikuši izmaiņas Protokola pirmajā eksemplārā un mainījuši savus skaidrojumus, bet arī nav ievērojuši LAPK 7.pantu, LAPK 248.panta pirmo, trešo daļu un piekto daļu.

Lēmumā norādīts ka „Sūdzības iesniedzējam minētā nepilnība nav traucējusi normatīvajos aktos noteiktajā termiņā iesniegt sūdzību. Līdz ar to pieļautais procesuālais pārkāpums nav būtisks un nevar būt par pamatu apstrīdētā lēmuma atcelšanai"

Informē, ka Valsts policijas norādītais arguments nav pamatots un ir pretrunā ar valsts pārvaldes pamatprincipiem. Saskaņā ar Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10.panta pirmo daļu valsts pārvalde ir pakļauta likumam un tiesībām. Tā darbojas normatīvajos aktos noteiktās kompetences ietvaros. Valsts pārvalde savas pilnvaras var izmantot tikai atbilstoši pilnvarojuma jēgai un mērķim. Turpretī atbilstoši LAPK 7.panta otrajai daļai lietvedība par administratīvajiem pārkāpumiem veicama, stingri ievērojot likumību.

Tādējādi Valsts policijas aizbildinājums pārkāpumam, ka tas neesot radījis negatīvas sekas nevar kalpot kā šādas rīcības attaisnojums. Pretējā gadījumā visus tiesību aktus varētu neievērot, norādot, ka personām tāpat jau būs viss saprotams. Uzskata, ka Valsts policija, pieņemot Lēmumu neņēma vēra, ka saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 19.panta 5.daļu, kā arī Valsts policijas 2010.gada 22.februāra noteikumu Nr.5 78.punktu transportlīdzekļa vadītājam ir tiesības uzzināt un amatpersonai ir pienākums sniegt vadītā transportlīdzekļa apturēšanas iemeslu, kā arī tās amatpersonas vārdu, uzvārdu un amatu, kura to apstādinājusi.

Tā kā 2016.gada 25.martā pēc /pers. A/ aicinājuma no personas policijas formā puses netika izpildīta neviena no minētajām darbībām, uzskata, ka personas ir pārkāpušas minēto noteikumu procesuālās prasības. Ievērojot LAPK 248.panta ceturto daļu, personai, kas izdarījusi pārkāpumu, ir tiesības iesniegt protokolam pievienojamus paskaidrojumus un piezīmes par protokola saturu, kā arī minēt motīvus, kuru dēļ tā atsakās to parakstīt.

Norāda, ka pretēji Lēmumā un Valsts policijas 05.05.2016 vēstulē Nr. 20/10/6-M- 4270 norādītajam, 2016.gada 25.martā Starptautiskā lidostā „Rīga" tika aizliegts pievienot Protokolam paskaidrojumus un jebkādas piezīmes par tā saturu, piedraudot, ka tādā gadījumā persona tikšot aizturēta. Lēmumā minētais nonāk pretrunā ar policijas darbinieku faktiski veiktajām darbībām, jo LAPK 252.panta pirmajā daļā norādītais pamatojums administratīvai aizturēšanai nekādi nevarētu tikt attiecināts uz /pers. A/ situāciju.

Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonu ar speciālajām dienesta pakāpēm dienesta gaitas likuma 6.panta l.punkts cita starpā kā vienu no amatpersonas (tai skaitā arī policista) vispārīgajiem pienākumiem paredz pienākumu ievērot Latvijas Republikas Satversmi, Latvijas Republikai saistošas starptautisko tiesību normas, likumus un citus normatīvos aktus. Arī likuma „Par policiju" 5.panta pirmā daļa paredz, ka policijas darbība tiek organizēta, ievērojot likumību, humānismu, cilvēka tiesības, sociālo taisnīgumu, atklātumu, vienvadību un balstoties uz iedzīvotāju palīdzību.

Lēmumā norādīts, ka sūdzības izskatīšanas laikā tika pieprasīts videoieraksts no Valsts policijas Lidostas „Rīga" iecirkņa, ar kuru konstatējams, ka videoieraksta 03:21 sekundē lidostas „Rīga" izlidošanas termināla ieejai tuvojas gaišas krāsas transportlīdzeklis. Videoieraksta 03:32 sekundē minētais transportlīdzeklis ir uzbraucis uz gājēju pārejas un pilnībā apstājies. Pirms gājēju pārejas ceļa labajā pusē ir vairākas brīvas vietas, kur apstāties.

Paskaidroja, ka 2016.gada 25.martā plkst.21:51 (noradītais laiks no Protokola) Starptautiskā lidostā „Rīga", braucot pa ceļu ar trim braukšanas joslām vienā virzienā, „Vienvirziena ceļš" CSN 501.cela zīme ar transportlīdzekli OPEL ASTRA (valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/), nevienam netraucējot un neradot draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem, apstājās pie labās brauktuves malas, uz laiku, kas nepārsniedz 5-10 sekundes, uz gājēju pārejas, lai izsēdinātu pasažieri.

„Vienvirziena ceļam" tikai vienā pusē var būt brauktuves labā mala. Norāda, ka ceļa labajā pusē, kur apturēja transportlīdzekli, lai izsēdinātu pasažieri, pirms gājēju pārejas, pretēji Lēmumā norādītajam, nebija brīvas vietas, kur apstāties, par ko attiecīgi var pārliecināties videoierakstā. Papildus norāda, ka Lēmums balstīts uz videoierakstā redzamo „gaišas krāsas transporta līdzekli", līdz ar to apšauba, ka videoierakstā redzamais transportlīdzeklis ir /pers. A/ vadītais OPEL ASTRA ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/.

Nepiekrīt Lēmumā norādītajam apgalvojumam, ka pārkāpuma laikā gājēju pāreju šķērsoja vairāki gājēji. Izdarītā pārkāpuma laikā (5-10 sekundes pasažiera izkāpšanas laiks) gājēju pāreju nešķērso neviens gājējs, kā arī netika apdraudēts neviens cits ceļu satiksmes dalībnieks. Pretēji personas A.Šeflers norādītajam paskaidrojumā, uzreiz pēc dokumentu pieprasīšanas pildīju policista rīkojumu nekur nebraukt, palikt turpat un stāvēt uz gājēju pārejas un tikai vēlāk policistam pienākot atkārtoti, nobraukt no tās. Saskaņā ar LAPK 21.pantu ceļu satiksmē izdarīto administratīvo pārkāpumu, ja par to paredzētais naudas sods nepārsniedz četrdesmit euro un ja šis pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai, var atzīt par maznozīmīgu.

Lai arī Lēmumā Valsts policija ir konstatējusi, ka šajā gadījumā par LAPK 149.^{10} panta otrās daļas 4. punktā paredzēto pārkāpumu noteiktais naudas sods nepārsniedz 40 euro, proti, LAPK 21.panta otrajā daļā noteikto robežu, kā arī to, ka no lietas materiāliem arī neizriet, ka pārkāpums būtu radījis tiešus draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai, Valsts policija tomēr norāda „VP RRP KPP, vērtējot sūdzības iesniedzēja argumentus, nerodas pārliecība, ka viņš ir sapratis savas rīcības prettiesiskumu. Proti, no sūdzībā paustajiem argumentiem izriet, ka pārkāpuma izdarīšanu sūdzības iesniedzējs attaisno ar savu subjektīvo interešu realizēšanu (proti, neatrodot citu brīvu vietu, sūdzības iesniedzējs nevis izvēlējās apgrūtināt sevi, meklējot vietu, kur transportlīdzekļa apstāšanās būtu tiesiska, bet gan novietojot transportlīdzekli pie lidostas „Rīga" izlidošanas termināla pašas ieejas uz gājēju pārejas)"

Norāda, ka viņam nav saprotams augstāk norādītais Valsts policijas absurdais arguments, jo no minētā izriet, ka Valsts policijas prāt tā varētu piemērot LAPK 21.pantu tikai gadījumā, ja būtu atradis vietu, kur automašīnu būtu novietojis tiesiski, proti, atļautā vietā. Viņam ir grūti izprotams Valsts policijas Lēmumā norādītais atziņu tvērums, kuras bija domāts paust šajā argumentā. Vienlaikus rodas iespaids, ka patiesais iemesls, kādēļ netiek piemērota minētā tiesību norma, tomēr varētu būt apstāklis, ka sūdzībā bija norādījis uz Valsts policijas darbinieku pārkāpumiem, kas Lēmumā daļēji arī ir atzīti un tādējādi īstenojot savā veida „atriebību" par iestādes diskreditāciju.

Uzskata, ka pretēji Valsts policijas veiktajai normas interpretācijai šajā gadījumā LAPK 21.panta piemērošana būtu jāvērtē kopsakarībā ar LAPK 33.panta nosacījumiem, proti, attiecībā uz apstākļiem, kas mīkstina atbildību par administratīvo pārkāpumu. Attiecīgi pašlaik Lēmumā nav ņemts vērā, ka /pers. A/ uzskaites punktu sistēmas ietvaros pēdējos piecos gados netika fiksēts neviens ceļu satiksmes pārkāpums, ka pārkāpums tika izdarīts diennakts tumšajā laikā un ka savu vainu viņam piemērotajā administratīvajā pārkāpumā viņš atzīstu un nožēloju. Tādējādi, viņa izdarītais pārkāpums būtu klasificējams kā maznozīmīgs vai atceļams.

Lēmumā tiek norādīts, ka /pers. A/ esot provocējis policijas darbiniekus uz konfliktu. Norāda, ka šādam argumentam nav nekāda pamata un nevienā brīdī neveicināja konfliktu, bet tieši pretēji bija noskaņoti policijas darbinieki, kas uzvedās agresīvi un izaicinoši. Papildus vēlas informēt tiesu, ka, iespējams, apzināti diennakts tumšajā laikā policijas darbinieki bija novietojuši savu dienesta transportlīdzekli Peugeot ????r ar valsts reģistrācijas numuru

/TL numurs A/ ar ieslēgtām zilās gaismas bākugunīm ceļa kreisajā pusē tieši pirms ceļa zīmes, tādejādi neievērojot Ceļu Satiksmes noteikumu 135. punkta 8. daļu (Aizliegts apstāties un stāvēt vietās, kur transportlīdzeklis citiem transportlīdzekļu vadītājiem aizsedz luksofora signālus vai ceļa zīmes) tādējādi liedzot iespēju citiem ceļu satiksmes dalībniekiem ieraudzīt ceļa zīmes. Attiecīgi, sodot pēc iespējas vairāk auto vadītājus arī minētajiem policistiem paaugstinātos ieņēmumi, jo sodīto personu daudzums ir viens no kritērijiem piemaksu pie algas noteikšanā.

Vienlaikus pašlaik nav pamatots Lēmumā norādītais apstāklis, ka video ieraksts no trafaretās Valsts policijas automašīnas nav saglabājies, jo it kā ir strādāts visu nakti, kā rezultātā atmiņas kartes ietilpības dēļ ir nācies uzrakstīt ierakstam pa virsu tādā veidā izdzēšot /pers. A/ apturēšanas video. Šāds paskaidrojums nav saprotams, jo tādā veidā faktiski visi videoieraksti, kas veikti pa dienu un vakarā tiek automātiski dzēsti, izdzēšot arī visus iespējamos pierādījumus.

Pamatojoties uz augstāk minēto /pers. A/ uzskata, ka administratīvā pārkāpuma protokols sastādīts nepamatoti un lūdza tiesu atcelt Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka A.Pumpura 2016.gada 13.jūnija lēmumu Nr.1482.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{6} panta pirmo daļu, rajona (pilsētas) tiesa administratīvā pārkāpuma lietu izskata rakstveida procesā.

Lietas dalībniekiem likumā noteiktā kārtībā tika paziņots par lietas izskatīšanu rakstveida procesā un tika dots laiks rakstveida paskaidrojumu iesniegšanai tiesā.

2017.gada 22.februārī tiesā saņemti /pers. A/ paskaidrojumi, kuros norāda, ka Valsts policijas lidostas "Rīga" iecirkņa 2016.gada 11.maija vēstulē ir norādīts, ka Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldei tika nosūtīti divi DVD diski par 2016.gada 27.martu un 2016.gada 27.martu, taču /pers. A/ izdarītais pārkāpums ir datēts ar 2016.gada 25.martu. Kā arī iepazīstoties ar videoierakstu, nav pamanījis nevienu transportlīdzekli ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/. Un to, ka viņam nav skaidrs, kurš no policijas darbiniekiem ir sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu, ievērojot to, ka uz administratīvā pārkāpuma protokola ir abu policijas darbinieku paraksti.

Lietā nepastāv strīds par to, ka 2016.gada 25.martā /pers. A/ ar automašīnu Opel Astra Sports Tourer, ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, apstājās uz gājēju pārejas un izlaida pasažieri.

Lietā ir strīds par to, ka automašīna apstājās uz gājēju pārejas, pārkāpjot LAPK 149.^{10} panta otrās daļas 4.punktā ietvertos noteikumus, kas nosaka, ka uz gājēju pārejām, vietās, kur brauktuvi šķērso velosipēdu ceļš, gājēju un velosipēdu ceļš vai kopīgs gājēju un velosipēdu ceļš, vai tuvāk par pieciem metriem no šīm vietām.

Izskatāmā lietā nav strīds par to, ka administratīvā pārkāpuma vieta nav apzīmēta ar 535., 536. vai 931.ceļa zīmēm.

Tiesa, pārbaudījusi lietas materiālus, izvērtējusi sūdzības pamatojumu, pārsūdzētā Iestādes Lēmuma motivāciju, atzīst, ka Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka A.Pumpura 2016.gada 13.jūnija lēmums Nr.1482 atstājams negrozīts, bet /pers. A/ sūdzība noraidāma.

Latvijas Administratīvā pārkāpuma kodekss (turpmāk tekstā - LAPK) 149.10 panta otrās daļas 4.punkts paredz administratīvo atbildību par apstāšanos uz gājēju pārejām, vietās, kur brauktuvi šķērso velosipēdu ceļš, gājēju un velosipēdu ceļš vai kopīgs gājēju un velosipēdu ceļš, vai tuvāk par pieciem metriem no šīm vietām, uzlikt naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam trīsdesmit euro apmērā.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{6} pantu izskatot sūdzību administratīvā pārkāpuma lietā tiesai visa starpā jāizlemj: vai ir noticis administratīvais pārkāpums, vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu, vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību un kāds administratīvais sods piemērojams personai.

Tiesa konkrētajā gadījumā nekonstatē Latvijas APK 289.^{12} panta pirmajā daļā norādītos pamatus, lai pēc savas iniciatīvas lemtu par pārsūdzētā Lēmuma atcelšanu un lietas nosūtīšanu jaunai izskatīšanai.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.panta pirmā daļa paredz, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.^{1} pantu pierādīšanas līdzekļi administratīvā pārkāpuma lietā ir pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi, personu liecības, eksperta atzinums, kompetentās institūcijas atzinums, dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā, elektroniskie pierādījumi, procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem, lietiskie pierādījumi.

LAPK 289.^{13} panta trešā daļa nosaka, ka ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka Iestādes Lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi Iestādes Lēmuma pamatojumu, kopsakarā ar sūdzības iesniedzēja sūdzībā ietvertiem argumentiem, tiesa atzīst, ka Iestādes konstatētie faktiskie un tiesiskie apstākļi, uz tiem balstītie secinājumi ir pareizi. Tiesa tiem pievienojas un šādā gadījumā to atkārtota atreferēšana nav nepieciešama.

Tiesa uzskata, ka no lietā esošā administratīvā pārkāpuma protokolā fiksētajiem faktiem pilnībā pierādīts, ka /pers. A/ bija apstājies ar transportlīdzekli Opel Astra Sports Tourer, ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ uz gājēju pārejas un izlaidis pasažieri.

Ir redzams, ka iesniedzējs ir norādījis arī atšķirīgus lūgumus un argumentus, 22.02.2017. vēl iesniedzis papildinājumus tiem. Tiesa neatzīst, ka tie būtu par iemeslu jautājuma citādai izlemšanai un noraida izteiktos lūgumus, bez tam iesniedzējs enerģiski cenšas sūdzēties par policijas darbinieku pašu veiktiem ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem, kas nav šī pārkāpuma materiāla pieradīšanas priekšmets, dienesta pārbaudes policijā neveic.

Tā kā ir izteiktas lielākās pretenzijas par pārkāpuma vizuālu un dokumentālu fiksēšanu, tiesa ir iepazinusies arī ar minēto videoierakstu, kas ir datēts ar 2016.gada 25.martu, kurā transportlīdzeklis ir visai viegli un nepārprotami identificējams: pārkāpuma izdarīšanas brīdī Opel Astra Sports Tourer modeļa gaišas krāsas automašīna iebrauc kameras redzamības zonā (citas identiskas automašīnas pirms tam vai pēc tam nav izbraukusi pa minēto ceļa posmu, arī pats iesniedzējs nenoliedz viņa atrašanos notikuma vietā un laikā) turpina braukšanu līdz gājēju pārejai, pārbraucot to ar pusi vai pat lielāko daļu automašīnas korpusa apstājas uz gājēju pārejas, no automašīnas labās puses pasažieru vietas izkāpj sieviete ar mantām. Redzams, ka Valsts policijas trafareta dienesta automašīnā esošā ekipāža uzreiz pēc uzbraukšanas uz gājēju pārejas bija piefiksējusi tieši šo mašīnu, un nekavējoties ar gaismas signāliem piebrauca tai klāt, ievērojot to, ka neviena cita automašīna, kura bija apstājusies vai stāvējusi policijas uzmanību nav piesaistījusi. Automašīnas numuru un piederību jau ir noskaidrojuši tai pat vietā un laikā policijas darbinieki. Turklāt, ir redzams, ka automašīnas kustības joslā bija pietiekoši daudz brīvo vietu automašīnas apstāšanās manevra veikšanai, situācija mainās sekunžu laikā un vietas atbrīvojas no jauna, divas, tūlīt aiz minētās gaišas krāsas automašīnas, posmā iebraukušās automašīnas bez problēmām atrod apstāšanās vietas. Pēc policijas darbinieka norādījuma iesniedzēja automašīna pabrauc uz priekšu un tad jau apstājas pareizi.

/pers. A/ tiesai nosūtīti papildinājumi ar lūgumu veikt atkārtotu videoieraksta kā pierādījuma pieprasīšanu no Valsts policijas, tiesai nav skaidrības par to, kādu tieši pārkāpumu, laiku un vietu ir izprasāms videoieraksts.

Lietas materiālam pievienots viens disks ar vienu ierakstu tā dublēšana nav nepieciešama, kādu citu ierakstu meklēšana nav tiesas uzdevums, ieraksti par divas dienas vēlāku datumu uz lietu neattiecas. Ieraksti, kas ir izdzēsti vai nesaturoši informāciju, kas būtu attiecināmi uz lietu nav lietderīgi un vajadzīgi.

Atbilstoši LAPK 248.panta ceturtās daļas nosacījumiem, ja persona, kas izdarījusi pārkāpumu, atsakās parakstīt protokolu, par to protokolā izdara ierakstu. Personai, kas izdarījusi pārkāpumu, ir tiesības iesniegt protokolam pievienojamus paskaidrojumus un piezīmes par protokola saturu, kā arī minēt motīvus, kuru dēļ tā atsakās to parakstīt. Ievērojot minēto, 2016.gada 25.marta administratīvā pārkāpuma protokolā ir fiksēts ieraksts, ka /pers. A/ atteicās parakstīties par protokola eksemplāra saņemšanu, kā arī par pašu administratīvo pārkāpuma protokolu. /pers. A/ paskaidrojumus pie administratīvā pārkāpuma sastādīšanas nav sniedzis, taču ir saņēmis savu administratīvā pārkāpuma protokola eksemplāru, par to liecina sūdzībai pievienotais pielikums.

/pers. A/ nosūtītajā sūdzībā gan iestādei, gan tiesai, kā arī paskaidrojumā ir norādīts, ka nav skaidrs, kurš no policijas darbiniekiem ir sastādījis administratīvo pārkāpuma protokolu, tas ir aplami, jo uz administratīvā pārkāpuma protokola Nr.PF327988 acīmredzami ir Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Patruļpolicijas bataljona kārtībnieka S.Kuzņecova spiedogs.

Tiesa norāda, ka valsts pārvaldei, tas nozīmē – arī atsevišķai amatpersonai, īstenojot valsts pārvaldes funkcijas, nav savu interešu (Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10.panta ceturtā daļa). Tiesa neatrod lietā nevienu ticamu un pārliecinošu pierādījumu tam, ka policijas darbinieki būtu personīgi ieinteresēti sastādīt sūdzības iesniedzējam administratīvā pārkāpuma protokolu sagrozot lietas faktiskos apstākļus. Administratīvo tiesu praksē ir atzīts, ka, lai gan policijas darbinieku liecības (arī paskaidrojumi un dienesta ziņojumi) nav pašas par sevi uzskatāmas par absolūti ticamām un neapstrīdamām, tomēr policijas darbinieku liecinātajam par notikumiem, kas risinājušies, tiem pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu pretējo, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi *(sk. Administratīvās apgabaltiesas 2005.gada 3.decembra spriedumu lietā AA13-05/5, 2005.gada 9.decembra spriedumu lietā Nr.666-05/5).*

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Tiesa secina, ka lietā esošie pierādījumi ir ticami, attiecināmi un pieļaujami konkrētās lietas izskatīšanā, turklāt, kopumā un savstarpējā sakarībā apstiprina, ka tieši /pers. A/ ar transportlīdzekli Opel Astra Sports Tourer, ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ apstājās uz gājēju pārejas (Ceļa apzīmējums Nr.931), un izlaida pasažieri, neievērojot LAPK 149.^{10} panta otrās daļas 4.punktā noteiktās prasības.

Ņemot vērā visu iepriekš minēto, tiesa secina, ka piemērojot administratīvo sodu Iestāde ir ievērojusi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā noteikto lietvedību administratīvo pārkāpumu lietās. Iestāde, izskatot lietu pēc būtības, ir izvērtējusi izdarīto pārkāpumu, lietā esošos pierādījumus un no tiem izrietošos loģiskos secinājumus.

/pers. A/ ir pieprasījis veikt ekspertīzi administratīvā pārkāpuma protokolam, bet nav norādījis jautājumus ekspertam, nav norādījis, kādas tieši pretenzijas viņam ir pret protokolu, pats pievienojis viņam izsniegtā protokola eksemplāra blāvu kopiju. Protokola eksemplāru veidlapas ar pamata tekstu tiek aizpildītas ar spiediena kopijas metodi vienlaicīgi. Ekspertīze netiek veikta dokumentu fotokopijām un nav arī norādīts, kas tad kurā eksemplārā pēc iesniedzēja prāta ir labots, pierakstīts vai vēl kā pārveidots, kā tas tiek deklaratīvi apgalvots. Ja arī amatpersonas spiedogs, varētu iztrūkt vai nav pietiekamā kvalitātē, tad tas var būt tikai tehniskas kļūmes jautājums, nevis iemesls uzskatīt pārkāpumu par nenotikušu, atcelt pamatotu lēmumu. Atsauce uz SAPIB nesaprotamību arī nav iemesls, jo tā nozīmi ir iespējams noskaidrot vienkāršas darbības rezultātā interneta vietnē, pie tam ir norādīta biroja adrese, kas arī nav traucējis iesniegt šai iestādei sūdzību.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 22.pants nosaka, ka administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Augstākās tiesas Senāts 2009.gada 12.februāra spriedumā lietā Nr.SKA-15/2009 atzinis ka administratīvais pārkāpums ir atzīstams par maznozīmīgu, ja, ņemot vērā konkrētās lietas apstākļus (tostarp izdarītā administratīvā pārkāpuma raksturu un citus lietā būtiskus apstākļus), administratīvā soda uzlikšana par izdarīto pārkāpumu nebūtu lietderīga. Citiem vārdiem, izdarītais pārkāpums ir tik nebūtisks, ka par to pārkāpējam nav nepieciešams uzlikt sodu, bet ir pietiekami izteikt mutvārdu aizrādījumu, kas ir preventīvs (audzinoša rakstura) līdzeklis, kas vērsts uz to, lai persona, kas izdarījusi administratīvo pārkāpumu, saprastu savas uzvedības prettiesiskumu un turpmāk to nepieļautu. Daļā, kur fiksēts parakstīšanas atteikums, nevis atšķiras sastādītāja paraksts, bet ir divi paraksti.

Tiesas ieskatā, konkrētajā gadījumā Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 21.pants nav piemērojams, turklāt pastāv tiesiskais regulējums, kas uzliek par pienākumu sodīt visas personas, kas ir izdarījušas minēto pārkāpumu, lai panāktu vienlīdzīgu attieksmi pret visām personām un taisnīguma ievērošanu, piemērojot administratīvos sodus. Turklāt, iepazīstoties ar /pers. A/ sūdzību secināms, ka /pers. A/ nenožēlo izdarīto un nekas neliecina, ka viņš atturēsies atkāroti izdarīt līdzīgus pārkāpumus, tādēļ nekādu atbildību mīkstinošu apstākļu vai pārkāpuma maznozīmīgums nav atrodami.

Ņemot vērā visu iepriekš minēto, tiesa secina, ka piemērojot administratīvo soda Iestāde ir ievērojusi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā noteikto lietvedību administratīvo pārkāpumu lietās. Iestāde, izskatot lietu pēc būtības, ir izvērtējusi izdarīto pārkāpumu, lietā esošos pierādījumus un no tiem izrietošos loģiskos secinājumus.

Pamatojoties uz iepriekš izklāstīto un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{10} panta otrās daļas 4.punktu, 289.^{12} , 289.^{13} pantu, tiesa

n o s p r i e d a

Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka A.Pumpura 2016.gada 13.jūnija lēmumu Nr.1482 atstāt negrozītu, bet /pers. A/ sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no sprieduma pieejamības dienas, sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā.

Spriedums sastādīts un pieejams 2017.gada 6.martā.

Tiesnese G.Čepule